

Kotilaisten suku

KOTILAISTEN SUKUSEURAN JÄSENLEHTI. Kahdeksastoista vuosikerta. Numero 1/2014

**60-vuotias Kotilaisten Sukuseura
aloitti juhlaristeilystä Kerman kanavalta
Marko Kotilaisen hilpeän harmonikan sävelin**

Raportti Heinävedeltä 28.–29.6.2014 alkaa sivulta 6

Kotilaisten 60-vuotias sukuseura elää vahvasti ajassa

Kotilaisten sukuseuran kesäkuinen 60-vuotisjuhla seuran syntysijoilla Heinävedellä oli vahva näyttö sukuseuramme elinvoimaisuudesta. Se kertoi myös tapahtuman järjestäjien osaamisesta ja sitoutuneesta yhteistyöstä.

Osanottajia oli komeat 134 Kotilaista! Sukuseuran hallituksen tuolloisen puheenjohtajan Riitta Kotilaisen johdolla järjestelyt sujuivat juoheasti, ennalta laadittua käsikirjoitusta noudattaen.

Lausun lämpimät kiitokset vielä kerran Riitalle ja koko aikaansaavien sukulaisten joukolle! Suuri kiitos myös kaikille juhluvieraille! Kaikki me yhdessä teimme arvokkaasta tapahtumastamme todellisen sukujuhlan.

Seuraavan kerran tapaammekin sitten koko suvun joukolla vuosisukukokouksessamme upeissa lakeuden maisemissa. Kokoonnumme Ilmajoella kesällä 2016. Järjestelykoneisto toimii jo.

On ilo kertoa, että Sukuseuramme säännöt on nyt saatettu ajan tasalle ja nykyisen yhdistyslain mukaisiksi. Tulevat sääntömuutoksethan Anneli Wallenius jo ansiokkaasti esitteli Tuusulan vuosisukukokouksessa 2013.

Esimerkiksi: Sukuseuran johtokunta on nykyiseltä nimeltään hallitus. Hallituksen jäsenten kokonaismäärän laskee aikaisemmasta kymmenestä varsinaisesta jäsenestä kahdeksaan varsinaiseen ja kahteen varajäseneseen. Uuden tilintarkastuslain mukaisesti valitsemme vuosisukukokouksessa toiminnantarkastajan ja varatoiminnantarkastajan. Aiemmin valitsimme tilintarkastajia.

Lisäksi esimerkiksi jo kauan sitten vakiintunut jäsenmaksun suorittaminen kolmivuotiskausittain (eikä vuosittain, kuten vanhoihin

Puheenjohtajan nuija siirtyi Riitta Kotilaiselta Ahti Pohjoselle hallituksen kokouksessa 30. elokuuta 2014, kuten vuotta aiemmin oli päätetty ja lehtemme edellisessä numerossa kerrottu.

sääntöihin oli kirjoitettu) on nyt selvästi kirjattu sääntöihin.

Patentti- ja rekisterihallituksen vahvistaman ajantasaisen sääntökokoelmamme löydät täydellisenä kotisivuiltamme www.kotilaistensukuseura.fi

Yksi asiakohda säännöissämme on ja pysyy. Se on mielestäni kaikkein tärkein: ylläpitää yhteyttä Kotilaisten suvun jäsenten välillä ja tutustuttaa heitä toisiinsa. Jo yksin tässä momentissa on kylliksi toimintaohjetta pitää sukuseura aina toimeliaan virkeänä. Myös sukuseuramme komea historia velvoittaa jatkaamaan perinnettä.

Hallituksemme elokuisessa kokouksessa otin Riitta Kotilaiselta vastaan sukuseuran hallituksen puheenjohtajuuden. Näinhän oli vuosi sitten päätetty ja tiedotettu.

Puheenjohtajan vaihtuminen Kotilaisten sukuseuran hallinnossa ei toki ole iso uutinen. Itsenäisistä ja aikaansaavista Kotilaisista valittu hallitushan ei ole mikään yhden miehen eikä

naisen show – enempää kuin itse sukuseurakaan.

Hallitus koostuu tehtäviinsä vakavasti asennoituvista suvun jäsenistä, joilla on sopivan monenlaista osaamista ja kokemusta. Otan sellaisen hallituksen puheenjohtajan tehtävän vastaan nöyränä ja vahvasti sitoutuneena.

Annan suuren arvon eri sukuharjojen edustajien minulle osoittamalle tuelle ja kannatukselle. Olen tästä todella kiitollinen.

Pyrin kaikissa tekemisissäni toimimaan siten, että hallituksemme jäsenet kokisivat tehtävänsä mahdollisimman kiinnostaviksi, mielekkäiksi ja innostaviksi. Toivon, että he palkitsisivat minut ja koko sukuseuran kaikki jäsenet olemalla mahdollisimman pitkään käytettävissä, kun hallituspaikkoja täytetään.

En siis panisi ollenkaan pahakseni jos syntyisi käsitys, että Kotilaisten sukuseuran hallituksessa on hyvä henki ja tekemisen meininki. Silloin hallituksessa haluttaisiin pysyä pitkään. Ja jos hallituspaikkoja joskus vapautuisi, tulijoita olisi vapautuville paikoille ihan valita asti.

Uskon, että tällaisesta hallituksesta on suurin hyöty sukuseuran nykyisille ja tuleville jäsenille.

TEIDÄN, AHTI POHJONEN

PS. Näyttäisi hyvältä, jos Kotilaisten sukuseuran hallitusta puheenjohtaisi henkilö sukunimeltään Kotilainen. Sukunimeni on kuitenkin toinen, sillä sain sen viisaalta ja ahkeralta, monin tavoin esimerkilliseltä isältäni. Mutta kun maailman paras äitini on Kotilainen, minussa on niin ollen puolet Kotilaista. Siksi uskon, että tulemme tämän nimiasiankin puolesta oikein hyvin toimeen!

KOTILAISTEN SUKU 1/2014 • kahdeksastoista vuosikerta • julkaisija Kotilaisten Sukuseura r.y. • päätoimittaja Lauri Kotilainen • ulkoasu Heikki Kotilainen • osoitteenmuutokset postikortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi • paino AM Digipaino, Helsinki 2014

Kotilaisten sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja
Ahti Pohjonen
Kivijärven sukuhaara
Lähderranta 20 E 8,
02720 Espoo
p. 040 522 4401
ahti.i.pohjonen@gmail.com

Sukulehden päätoimittaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Box 22
38400 Puerto de la
Cruz, Teneriffa
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Leena Carpen
Heinäveden sukuhaara
Haltijatontuntie 35 B,
02200 Espoo
p. 050 376 7404
leena.carpen@vtt.fi

Johtokunnan jäsen
Oili Reinikainen
Kivijärven sukuhaara
Kansakoulukatu 2-10 D,
04400 Järvenpää
p. 045 353 1947
oilikainen@hukassa.com

Varapuheenjohtaja
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pellervonkatu 2 C 46, 33540
Tampere
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surfnet.fi

Talous, jäsenrekisteri
Anneli Wallenius
Pielisjärven sukuhaara
Sinikuja 1 C, 01620
Vantaa p. 050 591 4557
anneli.wallenius@
kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Juhani Enberg
Kivijärven sukuhaara
Klupukuja 2, 21360 Lieto as.
p. (02) 248 2043
juhani.enberg@gmail.com

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmeikkortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai puhelimella: 050 591 45 57. Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoitteesi. Viisinumeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4,
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@suomi24.fi

Sihteeri
Anna-Riitta Piilonen
Heinäveden sukuhaara
Mustaniemenrinne 2 B,
00760 Helsinki
p. 050 325 0745
anna-riitta.piilonen@
elisanet.fi

Johtokunnan jäsen
Ulla Kotilainen-Wallén
Heinäveden sukuhaara
Skeppargatan 3 bostad 1,
22100 Mariehamn
p. (018) 142 62
ulla.wallen@aland.net

Näin liityt Kotilaisten sukuseura ry:n jäseneksi

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa tai avioliiton omaisessa suhteessa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Nämä henkilöt katsotaan sukuun kuuluviksi.

Seuran muutettujen sääntöjen mukaan Kotilaisten sukuun kuuluvan, joka tahtoo liittyä yhdistyksen jäseneksi, on kirjallisesti ilmoitettava

aikomuksesta yhdistyksen hallitukselle, joka päättää jäseneksi hyväksymisestä.

Lähetä hallitukselle osoittamasi ilmoitus jäsenluettelon pitäjälle osoitteella: Kotilaisten sukuseura ry, Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, tai sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi.

Ilmoita seuraavat tiedot: Täydellinen nimesi ja osoitteesi sekä kotipaikkasi, jos se on eri kuin postitoimipaikka, sekä halutessasi synty-

mäaikasi. Kerro myös Kotilaisten sukuhaara (Kivijärven, Ylä-Savon, Heinäveden tai Pielisjärven), mikäli se on tiedossasi.

Kuluksen kauden jäsenmaksu 30 euroa on vahvistettu vuoden 2013 varsinaisessa kokouksessa Tuusulassa. Maksu kattaa jäsenmaksun ajalta 2013–2015, eli on vain 10 euroa/vuosi.

ANNELI WALLENIUS

Hyvien kukkien takana..

HELSINGIN KUKKATOIMITUS

Maan johtavaa kukkatukkukauppaa (ei vähittäismyyntiä)

Puh. 010 396 83 00   ark. 6-18   Vanha talvitie 10   helsinki@kukkatoimitus.fi
Fax. 010 396 83 40   la ja su 6-13   00580, Helsinki   www.kukkatoimitus.fi

Tattarilan Jennyn perinnöstä pidetään hyvää huolta:

Pielisjärven Kotilaiset kohensivat sukumuseotaan

Petri Nurmi ja Matti Kotilainen ahkeroivat ammattimaisesti maalaustöissä.

Samalla suurisiivottiin Tattarilan Jennyn elämäntyö: Kotilaisten oma museo. Marja-Leena Köpman ja Anneli Wallenius antoivat tekstiileille reippaasti raikasta ilmaa.

Lieksan Kylänlahden Honkalanpäässä sijaitsevalle Jennynkallion sukumuseolle koostui 12 hengen joukko Kotilaisia talkoisiin kesällä 2014.

Miehet maalasivat kaikki vuonna 1994 valmistuneen museorakennuksen ikkunapuitteet. Työnjohtajana ikkunaremontissa oli Kotilaisen Matti. Hyvin hän olikin työn organisoinut: nelisen tuntia, ja ikkunasavotta oli selvä.

Rapsutusporukka kulki edellä ja maalausaski perässä. Telineet ja välineet olivat turvalliset ja viimeisen päälle kätevät!

Ja siivouskin sujui supsiikkaasti. Naisväki teki näet talon sisällä perusteellisen siivouksen.

Muutaman tunnin ripeän toiminnan jälkeen nautittiin maittava keittolounas talkoiden päätteeksi

ANNELI WALLENIOUS,
LEA ORAVALAHTI-PEHKONEN

90-vuotias Kirsti Elo on sukumuseon kunniavieras

Heinäkuun 24. päivänä runsaslukuinen joukko sukulaisia kokoontui Jennynkallion sukumuseolle viettämään sukuseuramme kunniajäsenen Kirsti Elon 90-vuotisjuhlaa. Onnitelupaljojen ja ruokailun jälkeen saimme nauttia musiikista. Sara Edin soitti klassista kitaramusiikkia. Päiväsankaria onniteltiin myös useilla yhteislauluilla. Toisten sukuhaarojen edustajille kerrottakoon, että Jennynkallion sukumuseo oli Kirstin juhlalle sopivin

mahdollinen paikka. Kirsti nimittäin teki reilut kaksi vuosikymmentä sitten tarkokkaasti työtä edesmentneen Jenny-tätimme testamentin toimeenpanijana ja Jennyn oman nimikkomuseon rakennushankkeen toteuttajana.

Ikinuori sukuseuramme kunniajäsen ja Jennynkallion sukumuseon sinnikkäs puuharouva Kirsti Elo upeassa punaisessa feresissään hehkui kilpaa punaisen ruusujen kanssa.

Ratkaisu koko perheen ja lemmikkien monipuoliseen hyvinvointiin löytyy osoitteista:

www.myaloevera.fi/eivor ja www.eivor.energetix.eu
ja myös paljon muuta mielenkiintoista täältä:
www.eviitaslifestyle.fi

Eivor Kotilainen, Tapanila, Helsinki

e-mail: eivor@eviitaslifestyle.fi puh. 050 4343 034

Ylä-Savon Kotilaisten
kesätapaamisessa päätettiin:

Tehdään sukukirja Koiramäen Kotilaisista!

Ylä-Savon Kotilaiset kokoon-
tuivat Sukevan Lohirannassa 19.
heinäkuuta 2014. Paikalla oli
reilut 30 osallistujaa.

Koiramäestä lähteneiden Ko-
tilaisten jälkipolvet päättivät
tässä kokouksessaan toteuttaa
lähes 60 vuotta sitten Kotilaisten
sukuseuran kokouksessa vireille
pannun hankkeen, eli tehdä kir-
jan suvun vaiheista.

Kiitos kuuluu Keravalla asu-
valle Kaarina Lappalaiselle,
syntyään Kotilainen. Hän on
saanut meidät innostumaan su-
kukirjan tekemisestä. Kaarinan
mies Eino Lappalainen on teh-
nyt sukututkimusta Ylä-Savon
Kotilaisista jo 1970-luvulla, jo-
ten meillä on valmiina arvokas
pohjatyö. Nyt keräämme juttuja,

tarinoita ja valokuvia eri suku-
haaroista. Niiden täytyy olla kir-
jan tekijällä vielä tämän vuoden
2014 aikana.

Kirjan tekijäksi olemme saa-
neet Iisalmen kansalaisopiston
eläkkeellä olevan rehtorin Reino
Erikssonin, taitavan kynämie-
hen.

Jos olet Koiramäen Kotilai-
sia, lähetä tekstisi ja mahdolliset
kuvasi sähköpostiin osoitteella
reinoeriksson@gmail.com vuo-
den 2014 aikana. Lisätietoja kir-
jahankkeesta voit kysyä myös
allekirjoittaneelta Riitta Kitkiö-
joelta, puh. 040 706 39 70 tai
sähköpostilla riitta.kitkiojoki@
pp.inet.fi

RIITTA KITKIÖJOKI

Ylä-Savon Kotilaiset tekevät sukukirjaa. Aloite tästä kirjahankkeesta on tehty papereiden mukaan jo vuonna 1958. "Lienee jo aika panna töpinäksi", tuumaavat Riitta Kitkiöjoki, Seppo Kotilainen ja Reino Eriksson.

Sukuseuran virallinen vuosisukukokous kesällä 2016 Ilmajoella

Seuraava vuosisukukokouksemme on päätetty pitää kesäkuussa 2016 Ilmajoella, perinteisten Ilmajoen musiikkijuhlien aikaan. Kokouksemme osanottajilla voi olla mahdollisuus seurata päiväohjelmassa Merikanto-aiheista oopperaa "Elämälle", ja illalla juhla-konserttia. Myös vaihtoehtoista ohjelmaa järjestetään. Paikallisesta kansanopistosta voimme saada juhla- ja majoitustiloja hyvin edulliseen hintaan. Vuosisukukokouksen valmisteluryhmä vierailee ensi kesänä Ilmajoella ja tutustuu kokouspaikkaan. Aktiivisesti mukana valmistelussa ovat sukuseurastamme paikalliset asiantuntijat Timo ja Lea Kosonen.

Lea ja Timo Kosonen toivottivat kesällä Kerman lavan iltajuhlissa kaikki Kotilaiset sydämellisesti tervetulleiksi vuosisukukokoukseen Ilmajolle kesäkuussa 2016.

Heinäveden juhlamme tapahtumat kovakantisena värikuvakirjana

Kesän 60-vuotisjuhlamme tapahtumat Heinävedellä ovat nyt matkakertomuksen muodossa valokuvakirjana. Albumi on A4-kokoinen, kovakantinen, ja siinä on 48 sivua täynnä väri- ja valokuvia ja tekstiä. Kirja on valmistettu kuvavalmistamossa ja sen saat omakustannushintaan postin kautta kotiin kannettuna postituskuluneen 59 euroa kappale.

Lähetä tilaus allekirjoittaneelle. Postitan sinulle valmiin kuvakirjan noin kolmen viikon kuluessa. Laitan paketin mukaan maksutiedot.

Aune Pelkonen, Kehrätie
25, 80260 Joensuu, puh. 0400
376 638 aunepelkonen@gmail.com

Joensuun sukulaistemme Aune Pelkonen on tehnyt runsassisältöisen ja värikään kuvakirjan Heinäveden juhla-kokouksestamme. Aune on luvannut toimittaa kirjan omakustannushintaan.

Kun maksat Kotilaisten sukuseuran kolmivuotiskokouksen todella edullisen jäsenmaksun, varmistat painetun Kotilaisten suku -lehden postituksen kotiisi jatkossakin. Tämä huomautus ei koske seuramme kunniajäseniä. Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksuista pysyvästi.

"ARVOISA SUVUNJÄSEN"

Juhlimme 60-vuotiasta sukuseuraa sen synnyinsijoilla Heinävedellä 28.–29.6.2014

Vanha juliste M/S Puijon seinällä julisti: "Heinäveden reitti – kappale kauneinta Suomea". Tosi on, totesimme.

Kolme sukuhaaraa: Marjatta Kotilainen, Anja Sahrakorpi ja Anneli Wallenius. Sandra ja Sanna Heimonen ovat Pielisjärven Honkalanpään Kotilaisia.

Sukuseuramme syntymäjuhlaa juhlimme Heinäveden Musiikkipäivien aikaan juhannuksen jälkeen Savon sydämessä. Ensimmäinen "yhteinen sukukokous" järjestettiin nimittäin 1954 "kesäkuun 26 ja 27 pnä suvun aikaisemmalla asuinpaikalla Heinäveden Kotilanmäellä".

Heinäveden sukuhaaran kantaisä Matti Kotilainen (1697–1775) asettui Heinäveden Kotilanmäelle 1727 vaimonsa Cesilia (o.s. Liukko 1698–1766) kanssa. Siellä on aikanaan asunut 42 ihmistä yhteistaloudessa: Kotilaisten suurperhe.

Sukuseuramme 60-vuotisjuhlaan tuli 134 henkilöä, joista kymmenen oli alle kuu-sitoistavuotiaita. Moniin vuosiin ei näin runsasta osallistumista ole Kotilaisten yh-

teisissä tapaamisissa ollut. Osa oli vanhoja konkareita, osa uusia rohkeita ja osa Heinävedellä asuvia tai kesänsä viettäviä. Kolean alkukesän lomassa aurinko lämmitti mukavasti juuri viikonloppumme aikana.

Sysäys juhlaviikonvaihteen järjestämiseen tuli oopperalaulaja Juha Kotilaiselta, joka mökkeilee paikan päällä. Paljon apua saimme yläkoulun ja lukion rehtorilta Sep-po Kotilaiselta ja hänen Paula-vaimoltaan. Sukuseuran hallituksesta järjestelytyöryh-

mään kuuluivat Anna-Riitta Piilonen ja Ulla Wallen-Kotilainen. Myös muita hallituksen jäseniä osallistui juhlien toteuttamiseen. Pääorganisaattorina toimi silloinen seuran puheenjohtaja, Riitta Kotilainen.

Lauantaina 28.6.

Juhlaviikonloppu pyörähti käyntiin risteilemällä 100-vuotiaalla M/S Puijolla. Laivamme lipui Kerman kanavalta kolmen kanavan

Perinteikäs Kerman tanssilava taipui notkeasti ruokasaliksi ja juhlapaikaksi 134 Kotilaisen sukua olevalle.

Marko Kotilainen otti Puijo-laivan kannella juhlaristelijät vastaan kauniilla harmonikkamusiikillaan.

Pirkko Kotilainen (vasemmalla) oli 60 vuotta sitten mukana sukukokouksen muonitusjoukoissa. Hän kertoi sen ajan muistojaan Riitan ojentamaan mikrofoniin.

läpi: Kerman, Vihovuonteen ja Pilpan. Reitti kulki läpi Suomen kauneimpien sisävesimaisemien ja muun muassa Aino Acktén huvilan ohitse. Laivavieraat otti vastaan ja siellä meitä soitollaan viihdytti Marko Kotilainen, Kultaisen Harmonikan voittaja vuodelta 2011.

Iltajuhla pidettiin perinteisellä Kerman lavalla Kermankosken kupeessa. Riitta ja Juha toivottivat vieraat tervetulleiksi. Herkutelimme lohisopalla ja kaakkukaffeilla.

Illan aikana saivat penkeiltä nousta ylös pikaesittelyyn hallituksen jäsenet ja sukulaiset sukuhaaroittain. Heinäveden sukuhaara oli paikalla parhaiten edustettuna. Muut ovat Kivijärven, Ylä-Savon ja Pielisjärven sukuhaarat.

Lauri lausui Kalle Väänäsen savon murteella kirjoittaman mainion Kotilaisten sukuvirren.

Riitta haastatteli Pirkko Kotilaista 60 vuoden takaisesta sukuseuran perustamisesta ja

paikallisesta sukuseuratoiminnasta. Vuonna 1954 nuori Pirkko oli näet mukana perustavan kokouksen muonitusjoukoissa.

Riitta luki otteita pikkutyttönä suku-Oton kanssa käymästään kirjeenvaihdosta. Kirjeissä oli elämänohjeita, runoja ja muuta viisasta tekstiä.

Musiikkia tietysti kuulimme. Kaj Silfvast lauloi Markon säestäessä harmonikallallaan.

Elokuussa seuramme puheenjohtajaksi siirtyvä Ahti Pohjonen esittäytyi juhlaväelle.

Mikko ja Annikki Kotilainen sekä Anna-Liisa Isomöttönen seurasivat seppeleenlaskua.

Jumalanpalveluksessa saarnasi Leena Sipola o.s. Kotilainen. Leena muistutti myös Suku-Oton neuvosta: "Ajatelkaa hyviä ajatuksia".

Kotilaiset ryhmäkuvassa Heinäveden kirkkomaalla, suvun muistokiven luona.

Sitten Lea ja Timo Kosonen toivottivat sukulaiset tervetulleiksi 2016 Ilmajoelle. Siellä järjestetään seuraava vuosisukukokous perinteisten Ilmajoen musiikkijuhlien aikaan. (Hiukan lisätietoa lehtemme sivulla 5.)

Juhlien loputtua ja Kerman lavan tansseja odotellessa paikalle jäi parisenkymmentä sukulaista laulamaan yhteislauluja. Illan yhtyeen, Metsälammen jäsen ystävällisesti säesti kitarallaan. Keli ei tanssilavakeliä muistuttanut, mutta muutama sukulainen jäi

kuitenkin tansseihin. Saimme odottaa liki puoleen yöhön, ennen kuin Juha tuli solistiksi laulamaan. (Häntä viivyttivät Savonlinnassa Oopperajuhlien rankat harjoitukset.)

Sunnuntaina 29.6.

Aamu alkoi perinteisesti seppeleen laskulla vanhalla hautausmaalla kirkonmaällä. Tällä kerralla saatoimme laskea seppeleen Kotilaisten muistokivelle. Seppeleenlaskussa

olivat Riitta, Leo ja Vesa Kotilainen. Juhan ja Ahti Pohjosen johdolla lauloimme "Kotimaani on Suomi".

Muistokivi oli pystytetty 1974 kunnianosoituksena Heinäveden sukuhaaran esivanhemmille. Kivi oli tuotu Kotilanmäen laaksoista. Siinä on kaiverrettuna teksti: "Te kynnitte mielin palavin, me kätkemme uskomme vakoihin".

Siirryimme Heinäveden 123-vuotiaaseen komeaan puukirkkoon jumalanpalvelukseen.

Yhteislauloimme Kotimaani ompi Suomi Ahti Pohjosen (vas.) ja Juha Kotilaisen johdolla.

Sepeleen Kotilaisten muistokivelle laskivat Riitta Kotilainen, Leo Kotilainen ja Vesa Kotilainen. Muistokivi on paljastettu 1974. Se on luonnonkivi ja tuotu Kotilanmäen laaksosta.

Leena Sipola os. Kotilainen piti koskettavan saarnan ja Juha lauloi. Suvun jäseniä oli keräämässä kolehtia. Kirkossa oli Riitta Nelimarkan taidenäyttely.

Yhteiskuva Kotilaisten väestä otettiin sekä muistokiven luona että kirkon rappusilla. Kirkolta lähtivät Kotilanmäen ohijoon ne, jotka halusivat nähdä tarkan sukuseuran synnyinpaikan.

Lounas ja kirkkokaffet, ”lopettajaistilaisuus ja eroajismurkina” pidettiin Otto Ko-

Maukkaan lohisopan jälkeen mansikkakakku katosi parempiin suihin.

tilaisen koululla Norppasalissa. Tarjolla oli karjalanpaistia ja kirkkokaffet.

Sepon avustuksella isolle takaseinälle heijastettiin erilaisia dokumentteja suvun historiasta, kuten sukuluettelo ja käsialanäyte suku-Otolta.

Riitta esitti suku-Oton kirjoittaman pakinan Kotilanmäen syntyvaiheista. Taustalle hän oli piirtänyt lakanakankaalle Kotilanmäen pohjapiirroksen kymmenine rakennuksineen. Etualalle oli myös tuotu koululla oleva

Riitta Kotilainen esitti Suku-Oton vuoden 1954 sukukokoukseen kirjoittaman runon. Riitta oli piirtänyt kankaalle Kotilanmäen entiset rakennukset, joista runossa kerrotaan.

Kirjailija Martti Issakainen kertoi hilpeitä tarinoita kohtaamisistaan Kotilaisten kanssa.

Kotilaisten marssin esittivät Vesa Kotilainen, Aimo Kotilainen, Kaj Silfvast ja Marko Kotilainen. Sävel Kauko Kotilainen, sanat Mikko Kotilainen.

Tämän Kotilanmäen aitan edessä sukuseuramme perustettiin 60 vuotta sitten. Kotilaisten perhe pitää aitasta ja Kotilanmäestä edelleen hyvää huolta.

kuva säveltäjä-Otosta.

Paikkakuntalainen kirjailija Martti Issakainen kertoi hauskoja tarinoita heinävetäisistä Kotilaisista.

Saimme kuulla Kotilaisten marssin. Sen on säveltänyt Kauko Kotilainen ja sanoittanut Mikko Kotilainen. Marssi kuultiin Vesa, Aimo ja Marko Kotilaisen sekä Kaj Silfvastin esittämänä.

Tuula esitelmöi säveltäjä-Oton moninaista vaiheista. Otto oli kotoisin Heinävedeltä mutta teki päivätyönsä Helsingissä kansa-

koulun opettajana ja säveltäjänä.

Tunnelma oli lämmin ja välitön, niin kuin aina Kotilaisten tapaamisissa. Ihmiset vaikuttivat olevan tyytyväisiä viikonvaihteeseen.

Varsinaisen juhlan loputtua osa sukulaisista osallistui vielä Heinäveden Musiikkipäiville kirkkokonserttiin ja Valamon luostarin konserttiin viinitupailtoineen.

Lämmin kiitos kaikille sukujuhlaan osallistuneille ja juhlan järjestelijöille!

Toivottavasti tapaamme Ilmajoella mahdollisimman monta, uuttakin sukulaista!

RIITTA KOTILAINEN

juhlien aikaan puheenjohtaja nykyään varapuheenjohtaja

Lainausmerkein merkityt kohdat on lainattu vuoden 1954 perustamiskokouksen alkuperäisestä kutsukirjeestä. Lisää kuvia, kuvatekstejä ja tunnelmia tapaamisestamme sukuseuran verkkosivuilla:

www.kotilaistensukuseura.fi

Tuula Kotilainen kertoi helsinkiläis-tyneestä kansakoulun opettajasta; säveltäjä Otto Kotilaisesta. Otto oli syntynyt 1868 Kotilanmäellä.

Yhteislaulu raikui antaumuksella. Etualalla Kaj Silfvast.

Runoilija Kalle Väänänen "Kotilaesten sukuvirsi" esitettiin perustamiskokouksessa jo 60 vuotta sitten, sillä Kallen vaimo oli Kotilaisia. Nyt virren lausui Lauri Kotilainen. Runo on sivuilla www.kotilaistensukuseura.fi

Toimittaja Marja Liukko haastatteli ja kuvasi Riittaa, Lauria ja Minnaa Heinäveden lehteen puolen sivun verran. Artikkelit on sivuillamme www.kotilaistensukuseura.fi

Neljä juhlamme osanottajaa oli mukana jo sukuseuran perustavassa kokouksessa Kotilanmäellä 60 vuotta sitten. Vasemmalta Pirkko Kotilainen, Ulla Kotilainen-Wallén, Tuula Kotilainen ja Heikki Kotilainen.

Siirryimme "erojaismurkinalle" ja kirkkokahveille Otto Kotilaisen koulun Norppasaliin.

Härkävaunussa pois
talvisodan jaloista

Puronniemen Kotilaisten evakkomatka

Kuvassa on Hilma ja Veikko Kotilaisen perhe vuonna 1936. Henkilöt takarivissä vasemmalta: Terttu, Kirsti, Tauno ja Helli, eturivi vasemmalta: Hilma-äiti sylissänsä Aino, Martta, Siiri, Veikko-isä sylissänsä Oili ja Veikko. Perheeseen syntyi vielä vuonna 1939 Senja-tytär. Evakkoon lähdetessä Senja oli vasta puolivuotias.

Olin tätini Kirsti Elon (o.s. Kotilainen) kanssa kävelyllä 30. marraskuuta 2009 pilvi-
sen harmaana päivänä Helsingin Pihlajamäessä. Tuona päivänä talvisodan alkami-
sesta oli kulunut tasan 70 vuotta. Aloin kysellä hänen muistojaan talvisodan ajalta.
Kirjoittelin asioita sitten muistiin kotonani.

Kirsti oli silloisessa Lieksan yhteiskoulussa oppikoulun kolmannella luokalla marraskuun viimeisenä päivänä 1939. Koulun rehtori Pannuvara tuli luokkaan ja ilmoitti oppilaille, että Suomi on nyt sodassa. Neuvostoliitto on hyökännyt Suomeen.

”Ottakaa tavaranne, tyhjentäkää pulpettine ja menkää kukin koteihinne!”

Kirsti teki, kuten opettaja oli käsenyt. Hän meni asutopaikkaansa ja sieltä ensimmäisellä junalla Kylänlahteen. Asemalta Kirsti riensi kotiinsa; Honkalanpäässä olevaan Puronniemeen.

Matkan aikana oli tullut jo pimeä. Idän taitvaalla näkyi punaista kajoa ja kuului tykkien jytinää.

Kaksi alusvaatekertaa reppuun

Puronniemeen, kuten muihinkin kylän taloihin, tuli viesti jossa käskettiin varustamaan jokaiselle aikuiselle ja kävelemään pystyvälle lapselle reppu ja sinne kaksi alusvaatekertaa. Kerrottiin, että evakuointikäsky voi tulla lyhyellä varoitusajalla. Silloin on pystyttävä lähtemään liikkeelle kahdessa tunnissa.

Ison perheen isä, ukkini Veikko Kotilainen, lähti Kylänlahden kauppaan hankkimaan kankaita tarvikkeiden valmistamista varten isolle perheelle. Ostettiin pakka palttinaa, pakka flanellikangasta, pakka molskikangasta (reppuja varten) sekä muita tykötarvikkeita.

Perheen vaatturikoulutuksen saanut äiti, mummoni Hilma, alkoi leikata kankaista reppuja ja vaatteita. Kirsti ompeli niitä poljettava ompelukone sauhuten. Valmiit varusteet jäivät odottamaan mahdollista lähtökäskyä.

Lähtökäsky kesken pikkujoulun

Honkalanpään Martat olivat järjestäneet pikkujoulujuhlan Purolan taloon. Kirsti oli esittämässä ohjelmaa. Hän lauloi parhaillaan pitkää, kolmekymmentäyksi säkeistöä käsittelevää virttä, kun ilmoitus evakkoon lähdöstä tuotiin juhlataloon.

Mummoni ja Kirsti lähtivät välittömästi hiihtämään sukset suihkien kahden kilometrin päässä olevaan Puronniemeen. Perhe alkoi kuumeisesti kasata evästä ja varusteita mukaan otettavaksi. Lapsia laitettiin kiireellä lähtökuntoon. Kotieläimet, kissa ja koira mukaan lukien, piti jättää.

Oli kova pakkanen. Myöhemmin kissa, joka oli jalkavaivainen tartuttuaan pentuna johonkin ansaan, oli kävellyt kilometrien päässä olevaan Rovastilan taloon. Se pelastui toistaiseksi.

Hevoskuormia joka suunnalta

Hevosilla lähdettiin liikkeelle. Kirsti muistelee, että Lampilan hevonen olisi ollut viemäs-

sä heitä toisena oman hevosen lisäksi. Lampilasta mukaan lähti Antero-serkku, jonka äiti Kerttu jäi hoitamaan lehmien kuljetusta. Mukaan Anterolle hän työkkäsi hädissään kokonaisen pullapitkon evääksi.

Matkalla kokoontumispaikalle tuli hevoskuormia joka suunnalta, Vaaraniemen kylältä tuli pitkä hevosletka. Joku reessä olijoista aloitti virren ”Jumala ompe linnamme”, johon matkalaiset sitä mukaa yhtyivät kun ääni taivoitti rekikunnan.

Se oli ollut mieltä sykähdyttävä tilanne pimeässä tähtikirkkaassa illassa. Kukaan ei tiennyt, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Matkalaiset menivät tavaroineen odottamaan junakuljetusta nuorisoseurantalolle ja rautatieasemalle. Tattarin Ada Kotilaisella, isomummollani, oli muiden tavaroiden mukana ollut iso potta ja Savelan vanhalla emännällä olalla olkipatja. Hätäännys oli melkoisen ihmisten mielissä.

Nuorin kahdeksasta puolivuotias

Puronniemen perheestä evakkomatalle lähti Hilma-mummon lisäksi kahdeksan lasta joista nuorin Senja oli vähän yli puolivuotias. Vanhin lapsista Tauno (isäni) oli jo vapaaehtoisena sotatouhuissa ja Helli-tytär asui Mäntsälässä opettajana olevan tätinsä luona sairautensa vuoksi.

Perheen isä, Veikko-ukkini, ei joutunut rintamalle ikänsä puolesta, vaan joutui jäämään paikkakunnalle nostoväkeen kuuluvana muun muassa vartiointitehtäviin. Veikko-ukkini oli myös huolehdittava muiden mukana kotieläimistä. Eläimet oli joko kuljetettava evakkoon tai lopetettava. Hän oli kertonut jälkepäin, että kovalla pakkasella kuoli eläimiä tien varsiin, kun eivät jaksaneet vaeltaa.

Kuusikymmentä ihmistä vaunussa

Evakkomatalle lähdettiin tavarajunalla pohjoiseen. Yhteen tavaravaunuun pakkautui noin kuusikymmentä ihmistä. Matkaa tehtiin yöaikaan pommituksia peläten ja pysähdyksiä vältellen, jotta päästäisiin ehjänä perille.

Nurmeksen ja Kontiomäen rautatieasemien kautta matka sijoituspaikkakunnalle kesti kaksi vuorokautta. Jossakin matkan varrella saatiin lottien järjestämää lämmintä ruokaa. Illalla ihmiset vaipuivat tavaravaunun lattialle nukkumaan. Mutta vaunussa oli niin ahdasta, että Kirsti ja Terttu, ainoat teini-ikäiset, joutuivat viettämään yönseudun seisoen vaunun perällä seinään nojaten. Lattialla ei ollut tilaa.

Lapset toimittivat vessa-asioita Tattarin mummon pottaan vaunun nurkassa. Potta lainehi monet kerrat matkan varrella. Junassa ei ollut varattu mitään paikkaa, jossa käymäläasiat olisi voinut hoitaa junan etenemisen aikana. Tilannehan oli kaikille uusi ja ennen kokematon!

Määränpäänä Lapinlahti

Lapinlahti oli evakkojunan määränpää. Paikkakunnan talot oli määrätty sijoittamaan koteihinsa evakkoperheet. Talolliset tulivat hakemaan majoitettavia perheitä saapumistiloista.

Kirsti kertoi, että siinä hakijoiden edessä seistessä sai kokea, millaista on ollut aikoinaan orjamarkkinoilla! Hilma-mummo jäi lastensa kanssa viimeisiksi seisomaan, sillä vastaanottajat valitsivat ensin kaikki pienemmät perheet.

Sitten tuli viimein yksi isäntä ja katsoi Kirstiä ja Terttua ylhäältä alas ja huomautti, että nuo kyllä jo voisivat olla navetta-apuna! Niin sitten päästiin viimein lähtemään.

Parinkymmenen kilometrin matkan jälkeen saavuttiin isoon taloon, jossa oli karjalais-syntyinen emäntä. Kun Puronniemäläiset menivät taloon, emäntä löi käsiään yhteen ja päivitteli päivittelemästä päästyään, ”Herra siunatkoon, Herra siunatkoon”, kun lapsia aina vain tuli yksitellen lisää ovesta sisään!

Kuitenkin mummosta ja talon emännästä tuli ajan kanssa hyvät ystävät.

Valtio maksoi pääluvun mukaan

Kirsti ja Terttu eivät sittenkään joutuneet navettatöihin. Isossa talossa oli tarpeeksi apuväkeä niihin tehtäviin, joten tytöt alkoivat neuloa rintamalle lähetettäväksi villasukkia, lapasia ja huppupäähineitä. He tekivätkin niitä ahkerasti, sillä veli ja eno olivat muiden muassa rintamalla. Jännittyneinä kuunneltiin uutisia!

Ruokaa saatiin ostaa talosta rahalla, jota valtio maksoi evakoille pääluvun mukaan. Päitä oli yhdeksän! Voitakin upposi pesueeseen noin kilo päivässä muun ruoan lisäksi.

Ukki tuli myöhemmin talvella hevosella katsomaan perhettään. Kuormassa oli muun muassa saavillinen puolukkaa, tiinu suola-muikkuja, ja tiinu suolattua lihaa kotieläimistä, jotka oli ollut pakko teurastaa. Nyt pärjättiin ruoan puolesta.

Rauha tuli ja kissakin kotiutui

Rauha tuli, ja evakossa olevat saivat palata kotiinsa. Rintama ei murtunut siltä kohti rajaa, joten koti oli säilynyt sodan hävitykseltä. Maastoon piilotetut työ- ja tarvekalut haettiin kotiin.

Kissakin palasi kuin ihmeen kaupalla ”evakkomatkaltaan” kotiin. Jollakin tavalla se oli navetoissa ja muissa loukoissa saanut hiiriä syödäkseen ja säilynyt hengissä.

Vähitellen muukin elämä alkoi taas palata uomiinsa.

Kalevi Kotilainen Turusta:

Harrastukset jääneet keräilyasteelle

TILAA NYT

TUEMME MENESTYSTÄSI!
Klikkaa www.turvallisuus.com
tai soita 010 421 9602

Kerätä voi vaikka Kotilaisia. Tässä on joensuulaisen tavaratalo P. Kotilaisen osakekirja, liköörietiketti ja vattulimonadietiketti. Vattuetiketissä on tietoa: ”Säilytetään kylmässä, säilytetään kylellään”. L&P:n erinomaista lakkarikööriä saa edelleenkin. Mutta mikä oli oheisessa etiketissä mainitun A. J. Kotilaisen osuus tuon liköörin historiassa?

V iisikymmentäluvun Suomessa sekä kolikot että setelit uudistettiin. Niinpä vanhoja inflaation syömiä, käytöstä poistuneita kolikoita oli hyvin tarjolla kiehtomassa pikku pojan mieltä. Sotamuistoina tuodut neuvostoliittolaiset rahat olivat ainoita ulkomaisia kohteita 50-luvun pohjoisessa Keski-Suomessa. Kolikoiden lisäksi kerättiin kaikkea mitä sattui löytämään tai saamaan: postimerkkejä ja tulitikkuetikettejä. Toisinaan jopa pieniä erikoisia kiviä.

Numismaattinen harrastus
Turkuun muutettuani liityin 1970-luvun alussa Turun Numismaattiseen Seuraan ja numismaattinen harrastus syveni. Aluksi keräsin suomalaisia kolikoita ja myöhemmin ulkomaisia. Se olikin melkoinen löytöretki maantieteeseen ja historiaan. Ja kaiken lisäksi sain tankata kyrillisiä, kiinalaista ja kaiken maailman kirjaimia ja numeroita. Nykyinen numismatiikan harrastukseni on Turun Numismaattisessa Seurassa toimimis-

ta, lähinnä huutokauppameklarina. Numismaattiset jäämistöt päätyvät usein huutokauppoihin. Nuoremmat polvet eivät näet enää innostu keräilystä. Tämän harrastuksen nuorisoa ovatkin juuri työelämästä eläkkeelle siirtyneet miehet. Naisia ei yleensä näy numismatiikan parissa.

Sattumaako vai taiteen paloa

Oli eräs 70-luvun heinäkuun sunnuntai Turun Uittamolla. Ja taas kerran olin unohtanut vaimon syntymäpäivän. Harmi! Kaupatkin kiinni.

Samassa soi ovikello ja oven takana hämillään oleva taiteilijan näköinen herrasmies taulu kädessään.

”Ok, minä ostan sen”, sanoin ennen kuin hän ehti edes myyntipuhetta pitää ja kaupat tehtiin. Taulussa ei ollut kehyksiä, eikä se koskaan seinälle päätynyt-kään. Jäi

vaatehuoneen pimentoihin.

Muutamia vuosia myöhemmin työpaikan kahvipöydässä tuli

juttua taiteesta. Kerroin oman taulutarinani. Niin teki myös työkaverini. Hän oli perinyt pari taulua, mutta ne olivat niin vanhanaikaisia, että joutavat komeeroon. Ehdotin vaihtokauppaa.

”Sovittu, jos kehystät sen ja annat Koskenkorva-pullon väliä.”

En vaihdossa tulleiden taulujen päälle mitään ymmärtänyt, mutta aloin tutkia taulujen signeerauksia. Sitten menin kirjastoon. Löytyivähän tauluille tekijät Kuvataiteilijamatrikelista, ja taulut päätyivät seinälle.

No, näitähän täytyi etsiä lisää.

Ja siitä alkoi taiteen harrastus, mikä ei ole loppunut vieläkään. Tauluja on kertynyt, mutta tärkeintä on ollut tiedon kerääminen. Entiseen aikaan tieto löytyi kirjoista ja nykyään netistä.

Arvottomia arvopapereita

Numismatiikan ohessa panin talteen vanhoja reaaliarvonsa menettäneitä osakekirjoja. Uuden vuosituhannen alussa liityin juuri perustettuun Osakekirja-

keräilijät ry:hyn. Siinä se sitten on tiivistettynä vanhat harrastukseni sekä työura liike-elämän palveluksessa. Osakekirjoissa on nimittäin numismatiikkaa, taidetta ja taloushistoriaa samassa paperissa.

Tämäkään harrastus ei ole pelkkää paperien keräilyä ja mapitusta, vaan tutkimista sekä kiehtovia tarinoita aikansa yrityksistä, henkilöistä ja aatteista. Osakekirjakeräily on toistaiseksi vain harvojen herkkua, sillä jäseniä yhdistyksessä on vasta vajaat 50 henkilöä: vielä mahtuu.

Mukana on myös nuorempia keräilijöitä, jotka hakevat nostalgialta vanhoista arvopapereista. Nykyiset osakkeet kun ovat bittien maailmassa vain tietokoneen ruudulla.

KKalleria

Eläkepäivien ratoksi perustin keräilytavarain nettikaupan tuottamaan keräilyn iloa myös muille. Nimi Kalleria oli valmiina, mutta joku oli sen nimen jo Kaupparekisterissä varannut, joten lisä-

sin nimeen yhden K-kirjaimen.

Sen tässä on oppinut, että hyllyssä ei välttämättä ole hyllyssä arvopaikalla säilytetty esine, vaan se mikä on heitetty pois. Vanha pullon etiketti saattaa olla arvokkaampi kuin nahkaselkäinen kirjasarja. Toisen roska on toisen aarre.

Ihmiset hakevat nostalgisia muistoja esimerkiksi omasta suvusta tai kotipaikasta. Vaikkapa kotilais-aiheisia, kuten oheisissa esimerkkikuvissa. Vanha risainen pienpainate saattaa olla korvaamaton, jos siinä sattuu olemaan se ainut isoisästä otettu kuva. Tai tädin kuvittama kirja, jonka painos on myyty loppuun jo ennen sotia, eikä yhtään nidettä ole jäänyt talteen.

Kun harrastukset ovat jääneet keräilyasteelle, ei niitä kannata kovin vakavasti ottaa. Keräily antaa aikansa löytämisen riemua, tutkimisen iloa ja tavoitteita. Ihan sopivaa leikkiä eläkeläiselle.

KALEVI KOTILAINEN
eläkeläinen Suomen Turusta

**Maassa, vedessä
ja vetten päällä. Vuodesta 1976**

VHT **VESIHUOLTOTEKNIikka**
KOTILAINEN OY

Puh. (010) 321 4300 www.vesihuoltotekniikka.fi

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura r.y
Anneli Wallenius
Sinikuja 1 C
01620 VANTAA

Tervetuloa Kotilaisten sukutapaamiseen

*Pikkujoulujen
merkeissä*

lauantaina 22.11.2014 klo 18.00

RAVINTOLA PERHOSSA

Perhonkatu 11, Helsinki

Tarjolla on hengen- ja ruumiinravintoa,
aikuiset 35 euroa ja lapset 20 euroa (alle 13 vuotta)

- savusiikamousse

- mäti ja tillikreemi saaristolaisleivällä

- loimulohta tai paahdettua saksanhirven fileetä

(valitse pääruokalajiksi lohi tai saksanhirvi ilmoittautuessasi)

- valkosuklaakakkua ja kirsikkasorbettia, kahvi/tee

Ohjelmassa

- Anu Kosonen soittaa pianoa ja Topi Nurmi klassista kitaraa

- yhteislaulua

- arpajaiset, joihin toivomme arpajaisvoittoja

- mukavaa seurustelua ja yhdessäoloa

- tontun säkki, mihin toivomme pientä pakettia

Ilmoittautuminen ensi tilassa, kuitenkin viimeistään 16.11.2014:

Anneli Wallenius puh. 050 591 4557 tai anneli.wallenius@kotilaiset.fi

Oili Reinikainen puh. 045 353 1947 tai oili.reinikainen@kerava.fi

PÄÄKAUPUNKISEUDUN KOTILAISET

Kerrothan pikkujouluista myös niille sukulaisille, jotka eivät ole saaneet lehteä.

LÄMPIMÄSTI Tervetuloa!